

LETO XXXIX. Številka 23 Cena 8.— šil. (200 din)
Četrtek, 11. junija 1987

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Narodni svet se bo zavzel za povabilo h „koroškim pogovorom“

Čeprav se osrednje slovenske organizacije v pogovorih z zvezno vlado in posebej še v delovni skupini pri uradu zveznega kanclerja zavzemajo za izpolnitev detajliranih vprašanj, se slovenska narodna skupnost ne bo odpovedala popolni izpolnitvi člena 7 ADP. Izraz tega je tudi uspela binkoštna akcija slovenske mladine, ki je v dvojezičnih vaseh Podjune na miroljuben način dodala slovenske napise, je rečeno v izjavi predsedstva NSKS.

V stalni konfrontaciji z zaskrbljujočim položajem slovenske narodne skupnosti je predsedstvo NSKS na zadnji seji sklenilo, da stori nadaljnji korak za izboljšanje položaja slovenske narodne skupnosti. NSKS bo znotraj slovenske narodne skupnosti in s strani osrednjih slovenskih organizacij povabil v deželnem zboru in zveznem parlamentu zastopane stranke h „koroškim pogovorom“.

Z miroljubno akcijo opozorili na manjkajoče dvojezične napise

Ni bil noben neizživet politični akcionizem in tudi ne drag binkoštni izlet, kot je pisala KTZ dne 7. junija 1987, temveč prijazna akcija slovenskih mladincev, ki so na binkoštni ponedeljek dopolnili nemške topografske napise z manjkajočimi slovenskimi napisi. S to akcijo slovenski mladinci napisov niso poškodovali, temveč dopolnili. V pismu zveznemu kanclerju dr.

Vranitzkemu slovenski mladinci ugotavljajo, da je pred desetimi leti začela veljati odredba k zakonu o narodnih skupnostih, ki predvideva dvojezične napise le še na eni tretjini dvojezičnega ozemlja. In celo od tam predvidenih dvojezičnih tabel jih stoji le polovica. Po členu 7 ADP bi morali biti povsod tam dvojezični napisi, kjer živi slovensko, oziroma dvojezično prebivalstvo.

Dvaintrideset let po podpisu ADP republika Avstrija obveznosti do slovenske narodne skupnosti še vedno ni izpolnila. S to akcijo smo opozorili na pomanjkljivosti, tako slovenski mladinci v pismu zveznemu kanclerju.

Z miroljubno akcijo — kolesarji so na progah Suha/Št. Primož, Stara vas/Št. Primož in Železna Kapla/Št. Primož povsod dodali nemški tabli še slovensko iz papirja, ki so jo pripeli z žico — so opozorili vlado, naj končno postavi dvojezične topografske napise povsod, kjer živi slovensko, oziroma dvojezično prebivalstvo.

Čeprav je trenutno v ospredju dvojezično šolstvo, slovenska mladina želi opozoriti na vse neizpolnjene točke člena 7 ADP. Po mnenju slovenskih mladincev ne zadostujejo nedeljski govori sami, potrebna so dejanja. V tem smislu bodo tudi v bodoče sledile podobne akcije, kot je bila binkoštna. Mladina se zaveda pravic, ki po zakonu pripadajo slovenski narodni skupnosti, zato se tudi javno zavzema zanje. Mladina pa ne zahteva samo, pač pa si skuša pomagati v obliki samopomoči.

Tudi v Št. Primožu so mladinci dopolnili krajevni napis s slovenskim imenom (več o akciji na str. 8/9.)

Tednikov komentar

PIŠE JOŽE WAKOUNIG

Težave s tiskom so splošno znane. Umiranje časopisov včasih že primerjajo z umiranjem rastlinstva. S prodiranjem nekaterih denarno izredno močnih časopisov, ki so časnikarsko spretno oblikovani, a na žalost vsebinsko precej plehki, se jemlje prostor časopisom, ki so vsebinsko težje prebavljivi ali pa drugače zahtevnejši. Po svoje zaskrbljiv pojav je v Avstriji slabljenje in umiranje strankarskega časopisja. Jasno in razumljivo je, da mora stranka imeti svoje glasilo.

vsaj zdi, trpimo hudo lakoto in puščavsko sušo. Prepogostokrat se kočljivo vprašanj rajši kar tako mimogrede izogibamo. Ne ljubi se nam, da bi zaorali globljo brazdo. Morda je to le površnost, malobrižnost, morda je to včasih tudi bojazljivost, strah pred kako zameri in njenimi posledicami. Prav bi že bilo, če bi v vsaki številki Našega tednika bil vsaj en prispevek, ki bi tehtneje zaposloval bralce. Naj pa koga boli glava, da ga le, pa bo morda, predvsem sebi v korist,

Mi in naš tisk

Katastrofalno je v državah, kjer morajo ljudje požirati vsebinsko enolončnico glasil edine pripuščene stranke. Nevarne smeri se kažejo v državah, kjer strankarsko časopisje izgublja zaledje in bralce, kjer volilci kake stranke ne verjamejo glasilo svoje stranke.

Položaj manjšinskega tiska pri nas v Avstriji ni rožnat. Vsa manjšinska glasila se pobijajo z bolj ali manj davečimi težavami. Zaledje je majhno, denarna sredstva so močno omejena, zaradi česar tudi ni mogoče uresničiti raznih le potrebnih načrtov. Vprašanje denarja seveda preprečuje tudi nastavek ustrezno kvalificiranega osebja.

Meni se zdi, da smo koroški Slovenci predolgo zanemarjali sredstva javnega obveščanja. Tudi radio in televizija spadata sem. Tako smo pač životarili in smo priživotarili do tega, kar smo in kar imamo. Prepričan sem, da bi si naši bralci želeli v Našem tedniku bolj kakovostnega poročanja, še zanimivejših reportaž, pestrejšega oblikovanja, boljših komentarjev in več člankov, ki bi globlje zarezali v ledino.

Ni namreč samo dolžnost časopisa, da poroča. Časopis naj bralce tudi usmerja. Tu pa, tako se mi

začel razmišljati o tem, kje so vzroki teh bolečin v glavi. Toliko moramo že biti demokrati, da bomo tudi prenašali mnjenja in nazore, ki nam niso najbolj pri srcu. V družbi medijskega in političnega pluralizma moramo, hvala Bogu, in hočemo s tem živeti.

Koroški Slovenci imamo tri tednike, versko glasilo „Nedeljo“ ter „Naš tednik“ kot glasilo NSKS in „Slovenski vestnik“ kot glasilo ZSO. Občasno izhajajo še „Kladivo“ in občinski listi; predvsem občinski listi so silno pomemben dejavnik javnega obveščanja po občinah, ker prinašajo informacije, ki jih drugače volilci v tem obsegu verjetno ne bi dobivali. Tu seveda nočem prezreti drugih glasil, kot so „Mladi rod“, „Družina in dom“, „Otrok božji“, pa tudi „Mladja“ in „Celovški zvon“ kot dveh važnih torišč za kresanje mnenj in za slovstveno ustvarjanje ne smemo poriniti na rob.

Osebnostno bi si želel odkritih in poštenih odnosov med ljudmi, ki ta naša glasila ustvarjajo. Kljub različnim pogledom na razna dogajanja, kljub različnim težiščem v poročanju ostane eno dejstvo: Vsi sedimo v isti ladji. Če se bo potopila, se bomo utopili vsi.

Oh, kaj si strila, ti študija

Študija dr. Franca Merkača „Slovenci v Celovcu“ je v vsakem oziru zadela v črno. Zrasla je strnjena fronta branilcev „nemškega“ Celovca, ki jo odlikuje predvsem nepoznavanje študije, emocionalni in nacionalistični pristop k obravnavanju celotnega vprašanja sklopa in seveda se je vzporedno s tem pojavilo nepojmljivo in nesprejemljivo odklanjanje znanstvenih raziskav. Pri cementiranju svojih neznanstvenih, samo politično utemeljenih stališč je tej „domovinski fronti“ celovškega in koroškega kopita služil vsak, še tako smešen argument.

Če je kdo že samo beže prelistal koroške medije, je naletel na prelepe cvetke, ki jih zmore roditi ta nereflektirana, nepredelana „domovinska“ ljubezen.

KHD se je seveda takoj oglašil in zdrdal svoj rafal argumentov proti študiji in je kot „nezakonito“ zavrnil uporabo slovenskih imen za „Klagenfurt (Celovec), ... Otoče za Waidmannsdorf in Št. Peter za St. Peter“. Nadalje je Feldner v pismu bralcev z dne 10. junija vprašal, koliko je ta študija stala.

Celovski župan Guggenberger je, kot poroča Kleine Zeitung z

dne 4. 6. 1987, ugotovil, da je študija „propagandni produkt, ki ga je financiralo ministrstvo za znanost“ in je študiji odrekel vsako „znanstvenost“ in da je njen namen podpreti zahtevo po dvojezični ljudski šoli v Celovcu (ali res nimate drugačnih skrbi, gospod župan?)

Socialistični podžupan Peterle pa se je tako rekoč skril za Guggenbergerjem in je od njega zahteval to izjavo.

Komunistični dnevnik Volkswille je stvarno poročal o tiskovni

Proces KHD proti Inzku in Waldsteinu spet preložen

Prejšnji petek je na celovškem sodišču bila napovedana obravnavna med dr. Inzkom in dr. Waldsteinom ter kahadejem. Kot znano, je kahade naperil proti obema predsednikoma nemško-slovenskega koordinacijskega odbora proces zaradi članka v Kärntner Kirchenzeitung, v katerem izpovedujeta svoj strah, da bi sprememba dvojezičnega šolstva lahko pripeljala v apartheid. Kahade se je čutil užaljenega in je — tožil. V petek pa ni bilo ne Feldnerja

ne Maierja (Feldnerjevega advokata), ker sta bila „zaposlena“ pri obravnavi na Dunaju proti prof. Janku Messnerju.

Dr. Inzko in dr. Waldstein nista odstopila od svojega pisanja in sta, kot že pri vseh dosedanjih obravnavah, ponudila poravnavo z besedilom, da nista hotela nikogar užaliti. S tem pa se Feldner ne strinja.

Proces je bil preložen, dr. Inzka zastopa dr. Tischler, dr. Waldsteina pa dr. Wolfgang Gehwolf.

Generalni konzulat SFRJ v Celovcu je dobil ta mesec personalno ojačitev. Z nastopom službe v Celovcu se je novo imenovani konzul Franc Mikša v torek, 9. junija, predstavil tudi predsedstvu Narodnega sveta koroških Slovencev. Novega konzula, ki je prišel v spremstvu generalnega konzula Boruta Miklavčiča, je v imenu Narodnega sveta pozdravil predsednik NSKS dr. Matevž Grlic. Konzul Franc Mikša je z manjšinsko problematiko na Koroškem dobro seznanjen, saj se je z njo že leta ukvarjal v okviru dosedanje službe na republiškem komiteju za mednarodno sodelovanje v Ljubljani. Novemu konzulu želimo na odgovornem mestu veliko delovnega uspeha!

o Slovencih v Celovcu

konferenci, na kateri je študija bila predstavljena in se sploh ni spuščal na raven „koroških“ dnevnikov.

Dunajska „Die Presse“ je prav tako v svojem poročilu prinesla podatke študije in verjamemo, da nekaterim koroškim politikom poročanje tega dnevnika sploh ne ugaja in se zato prav krepko obregajo ob dopisnico lista.

V Kronen Zeitung z dne 3. 6. 1987 je kolumnist Humbert Fink razmišljal in razpletal svoje misli in je na koncu prišel do sledečega spoznanja: „Mnogo, kar zahtevajo, je legitimno. In mnogo ni nič drugega kot neumnost, ki človeku posili srce, če vidi, koliko obupa in nezmernosti in netolerance je tudi pri koroških Slovencih, ki morajo skoraj nemočno gledati na počasni razpad manjšine. Če so v

tem trenutku taki raziskovalni projekti pravšna rešitev?“ Oglasil pa se je seveda tudi celovški „zeleni“ občinski odbornik Gaspar in se posmehljivo izrazil o študiji ... Klagenfurt (nicht Celovec), Annabichl (nicht Trnja vas) ...

Zdaj pa samo še čakajmo, da bo celovški mestni svet tako rekoč „ex cathedra“ sklenil, da je študija protidržavna, neznanstvena, protiljudska, protikoroška in seveda proticelovška. In tej študiji se bo kmalu pridružil koroški deželni zbor, deželni glavar bo tej pregrešni študiji posvetil nedeljsko pridigo, hajmatdinst bo sklical zborovanje, no, in potem bo koroški domovinski ljubezni, temu koroškobabilonskemu zmaju morda vsaj za prvi hip zadoščeno. Sit pa ne bo nikoli, ta ...

Franc Wakounig

Dvorni svetnik dr. Valentin Inzko uživa popolno zaupanje slovenske narodne skupnosti in osrednjih organizacij

V zvezi z napovedanim predčasnim odhodom strokovnega nadzornika in vodje manjšinskošolskega oddelka pri deželnem šolskem svetu dvornega svetnika dr. Valentina Inzka v pokoj je predsedstvo na svoji seji v torek, 9. junija, sklenilo, da ga bo nagovorilo, da bi ostal v funkcijah. Narodni svet je doslej z zaupanjem spremljal njegovo delovanje v okviru deželnega šolskega sveta. Dr. Inzko pa lahko naprej računa s popolnim zaupanjem slovenskih osrednjih organizacij in slovenske narodne skupnosti nasploh.

Zveza slovenskih organizacij ugotavlja v svoji izjavi, da je dvor-

ni svetnik Inzko svojo funkcijo kot vodja manjšinskošolskega oddelka vedno vršil s kompetenco, stvarno in pri tem stal nad strankami. Zato uživa popolno zaupanje slovenske narodne skupnosti in osrednjih organizacij.

Zveza slovenskih organizacij nadalje poziva stranke, da naj končno stopijo v resen dialog z zastopniki slovenske narodne skupnosti. Prvi korak v to smer bi bil v tem, da vzame deželni šolski svet diskriminatorične izjave o vodji manjšinskošolskega oddelka, kot so bile razbrati iz tiskovnih poročil, nazaj.

Kufstein: Smolle nastopil proti srečanju Ritterkreuzträgerjev

Razvpita družina „Ritterkreuzträgerjev“, najvišje odlikovanih vojakov nacistične vojaške mašinerije, je svoje letošnje srečanje nameravala izvesti v tirolskem mestu Kufstein. Župan tega mesta, piše se Held, je pristaš Haiderjeve FP in je te dvomljive junake hotel sprejeti z najvišjimi občinskimi častmi in na občinske stroške.

Proti temu neverjetnemu načrtu pa se je dvignila javnost in konec koncev je župan Held odpovedal vsako slavlje in sprejeme za „ritakrajtregarje“.

Med politiki, ki so se takoj postavili proti srečanju in ki so tudi osebno sodelovali pri demonstraciji proti srečanju, je bil drž. posl. Karel Smolle. Dejal je, da protest ne velja posameznikom, ki so prišli v Kufstein, ampak ideologiji, ki jo srečanja Ritterkreuzträgerjev predstavljajo in transportirajo — pač proti nacizmu, ki 40 let po koncu vojne v tej državi sploh ne bi smel imeti mesta in prostora. Na žalost pa, tako Smolle, ta ideologija ni šla skupaj s Hitlerjem v grob, temveč sedaj doživlja določeno renesanso. Smolle je izrazil veselje, da na Tirolskem — potem, ko je tudi župan Held odpovedal sodelovanje občine — ni občine in župana, ki bi sodelovala z Ritterkreuzträgerji. Na Koroškem pa je prav narobe: tu politiki vseh treh deželnozborskih strank sodelujejo pri takih srečanjih in so celo slavnostni govorniki.

Udeležil pa se je Smolle tudi protesta prebivalcev proti izgradnji avtoceste Phyrn na Zgornjem Avstrijskem.

Objektivna komisija?

Ker političen pritisk strank škoduje celotnemu šolskemu sistemu, predvsem pa učiteljem, ki nimajo strankarske knjižice, ÖVP zahteva zdaj objektiviranje nastavljanja učiteljev. Zaradi tega sta podpredsednik deželnega šolskega sveta prof. Lindner in deželni poslanec Wurmitzer zahtevala zadnji petek, 5. junija, ureditev strokovne komisije, ki bi bila odgovorna za nastavljanje učiteljev. Tako komisijo naj bi sestavljali zastopniki SPÖ, ÖVP in FPÖ. Na vprašanje Našega tednika, zakaj v taki komisiji ne bi imel sedeža tudi zastopnik dvojezičnih učiteljev, je deželni poslanec Wurmitzer dejal, da to nikakor ni potrebno, kajti dvojezični učitelji po njegovem mnenju še nikoli niso

bill zastopljeni pri nastavitvi. Neverjetno je, s kakšno odločnostjo si jemljejo funkcionarji ÖVP pravico, da pravijo, da tudi oni zastopajo interese dvojezičnih učiteljev. Povsem vprašljivo je, kako naj bi komisija, v kateri odločajo zastopniki treh večinskih strank o nastavitvi učiteljev, odločala tudi v prid dvojezičnih učiteljev. Kdor pozna koroško realnost, ve to ljudsko iniciativo ÖVP vrednotiti le kot ponoven napad na dvojezične učitelje.

Očitno pa je ÖVP pri tej akciji pozabila na to, da so tudi dvojezični učitelji in celotna slovenska narodna skupnost plačevalci davkov, kot pa pripadniki koroških večinskih strank.

Smolle podprl volilno kampanjo Slovenske skupnosti

V nedeljo so v Italiji vsedrjavne volitve, gre za sedeže v rimskem senatu. Med nastopajočimi strankami je tudi Slovenska skupnost. In podobno kot pri volitvah v evropski parlament je tudi za te volitve iskala zavezništva z regionalnimi volilnimi strukturami v Italiji. Povezala se je s Sardinsko akcijsko stranko. Ta stranka ima podobna načela kakor Slovenska skupnost: samostojno politično nastopanje pri volitvah.

Med binškoštnimi prazniki je torej poslanec Karel Smolle podprl Slovensko skupnost v volilni kampanji. V soboto, 6. junija, je obiskal uredništvo Primorskega dnevnika in italijanskega „Il Piccolo“ in se razgovarjal s kolegi. Pozno popoldne je sodeloval na volilnem zborovanju SSK na Goldonljevem trgu, zvečer pa se je setal na Proseku s sekcijskimi tajniki in krajevnimi zaupniki

Slovenske skupnosti ter z njimi preresetal vrsto političnih vprašanj. To srečanje je za obe strani bilo še posebno plodno in bogato.

V ponedeljek, 8. junija, je Smolle bil gost Tržaške kreditne banke in je v pogovoru z njenimi predstavniki sondiral možne oblike gospodarskega sodelovanja med zamejci na Koroškem ter Tržaškem oz. Goriškem. V Gorici je Smolle v hotelu Palace spregovoril na zborovanju aktivistov Slovenske skupnosti v goriški pokrajini.

Positivno pa izstopa iz italijanskega volilnega boja gibanje Italijanskih zelenih. V svojem programu imajo enakovrnostno jezikov in državljanov. Njihove tiskovine so dvojezične — slovenske in italijanske. Volilnega zborovanja zelenih pa se je udeležil dr. Sepp Brugger.

Za binškoštni je bil v Neumarktu 21. mednarodni manjšinski seminar. Na binškoštno nedeljo je predaval mdr. tudi ravnatelj Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu dr. Reginald Vospersnik, ki je zelo stvarno in argumentativno orisal položaj slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Dr. Vospersnik se je izrekel tudi proti koroškemu pedagoškemu modelu in je to pedagoško in politično utemeljil. Prisotni koroški politiki so temu z vso silo osporavali. Na sliki: ravnatelj dr. Reginald Vospersnik v pogovoru s Paulom Röschom.

Bančne ustanove goriških in tržaških Slovencev v Italiji

V zadnjem času se mnogo govori o Zvezi slovenskih zadrug ter o v njo vključenih hranilnicah in posojilnicah, o njihovih poslovnih uspehih in težavah. Zato je potrebno, da si s tem v zvezi ogledamo nekoliko bančno strukturo goriških in tržaških Slovencev v Italiji.

Ravnokar so izšle bilance teh bančnih ustanov in bile obravnavane na rednih občnih zborih. Prvi pogled v bilance ter na poslovne uspehe teh bančnih ustanov kaže, da se naše bančne ustanove, kar se tiče poslovne uspešnosti in lastnega kapitala, na noben način ne morejo primerjati z bankami tržaških in goriških Slovencev.

Pa pogledajmo na Tržaško: po poslovanju ter bilančni vsoti je največja **Tržaška kreditna banka**, ki je organizirana kot delniška družba.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 3,2 mija., hranilne vloge in tekoči računi AS 1,2 mija., medbančne vloge AS 1,7 mija., lastni kapital AS 74 mio. ali 2,3% od bilančne vsote, poslovni dobiček 1986 AS 16 mio. Število sodelavcev: 70.

Nadalje še dve kreditni ustanovi in sicer: **Hranilnica in Posojilnica Opčine**.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 1,2 mija., hranilne vloge in tekoči računi AS 1,0 mija., posojila AS 570,0 mio., lastni kapital AS 120,0 mio. ali 10% od bilančne vsote, poslovni dobiček 1986 AS 24,0 mio. Razmerje vlog do posojil: 61%. Število sodelavcev: 55; ter **Kmečka obrtna hranilnica in posojilnica v Nabrežini**.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 240,0 mio., hranilne vloge in tekoči računi AS 220,0 mio., lastni kapital AS 14,2 mio. ali 6,0% od bilančne vsote, poslovni dobiček 1986 AS 2,3 mio., razmerje vlog do posojil: 44%.

Na Goriškem je največja ustanova **Kmečka banka Gorica**, ki je v letu 1986 dobila tudi veliko poblastilo za devizno poslovanje z inozemstvom.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 1,14 mija., hranilne vloge in tekoči računi AS 790,0 mio., lastni kapital AS 85,0 mio. ali 7,5% od bilančne vsote, poslovni dobiček 1986 AS 6,2 mio. Število sodelavcev: 44

Druga največja banka na Goriškem je **Kmečkoobratna hranilnica Doberdob**.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 135,0 mio., hranilne vloge AS 120,0 mio., lastni kapital AS 9,5 mio. ali 7,0% od bilančne vsote, poslovni dobiček 1986 AS 2,8 mio.

Nadalje posluje na Goriškem še **Kmečko delavska hranilnica Sovodnje**.

Njeni podatki: bilančna vsota AS 120,0 mio., hranilne vloge AS 110,0 mio., poslovni dobiček 1986 AS 2,0 mio., lastni kapital AS 8,7 mio. ali 7,2% od bilančne vsote, razmerje vlog do posojil: 34%.

Če vzamemo vse bančne ali kreditne ustanove tržaških Slovencev skupaj, potem dobimo sledeče podatke:

Skupna bilančna vsota AS 6,0 mija., hranilne vloge in tekoči računi AS 3,4 mija., lastni kapital AS 312,4 mio. ali 5,2% od bilančnih vsot, poslovni dobiček 1986 AS 53,3 mio. ali po povprečju 0,9% od bilančnih vsot, skupaj lastni kapital in posl. dobiček 1986 AS 365,7 mio. ali povprečno 6,1% od bil. vsot.

6,1% lastnega kapitala povprečno od bilančnih vsot je zares zavidljiv odstotek, če pomislimo, da se lasten kapital avstrijskih bank od bilančnih vsot giblje med 2 in 3%.

V primerjavi z bilančno vsoto Zveze slovenskih zadrug v letu 1986, ki znaša AS 1,2 mija. in bilančne vsote celotnega sektorja (vseh posojilnic), ki je znašala v letu 1986 AS 1,1 mija., so kreditne ustanove slovenske manjšine v Italiji skoraj 6-krat močnejše tako seveda po bilančni vsoti kakor tudi po deležu lastnega kapitala.

Medtem ko Zveza slovenskih zadrug in Posojilnice na Koroškem spadajo pod Raiffeisnov sektor, so tržaške kreditne banke različno organizirane. Tako najdemo Tržaško kreditno banko kot delniško družbo, ostale hranilnice in posojilnice pa kot mestne hranilnice ali pa tudi kot ustanove, podobne avstrijskemu sistemu „Volksbanken“ ali tudi „Raiffeisen“.

Medtem ko je povprečna bilančna vsota ene bančne ustanove Slovencev v Italiji AS 1,0 mija., znaša povprečna bilančna vsota naših domačih bančnih ustanov, če upoštevamo tudi Zvezo, AS 160,0 mio.

Medtem ko je najmanjša bilančna vsota manjšinske kreditne ustanove v Italiji AS 120,0 mio., znaša ta vsota pri nas AS 28,0 mio.

Pri največji banki pa je razmerje: Tržaška kreditna banka — AS 3,4 mija. — Zveza slovenskih zadrug — AS 1,2 mija.

Ta prikaz naj bi služil večjemu razumevanju za naše bančne ustanove na Koroškem.

Naš tednik: Prosim Te, da se našim bralkam in bralcem kratko predstaviš.

Stane Uršič: Rodil sem se leta 1923 v Bačah pri Zavrniku. Mama Ana je bila Trunkova. Trunkov rod je živel v Bačah vrsto stoletij, tako da so stricu za časa Hitlerja najprej dali neko posebno priznanje — in jih potem leta 1942 izselili v nemške „logarje“. Znani narodnjak župnik Jurij Trunk pa je bil prava „čudna“ koronina. Umrl je, star 103 let, v San Franciscu. Znana je mdr. njegova knjiga „Amerika in Amerikanci“; če se ne motim, je to prva študija o slovenskih izseljencih v Ameriki.

Naš tednik: In Tvoj spomin na Tvojega očeta?

Stane Uršič: Moj oče Franc je bil doma v Štebnu pri Maloščah. Pri hiši se je reko pri Blažuju, danes se prvi pri „Brückenwirtu“. Kmalu po plebiscitu se je moral preseliti na Jesenice, ker na Koroškem — kljub zaključenemu gimnazijskemu študiju — ni dobil službe. V Sloveniji je našel zaposlitev pri železnici, do leta 1930 na Jesenicah, nato v Ljubljani. Da pa sem kljub temu rojen Bačan, se imam zahvaliti predvsem svoji stari mami. Rekla je moji mami, da me mora priti roditi v Jesenice domov v Bače, kar se je tudi zgodilo.

Naš tednik: Znano je, da je bil Tvoj oče prvi tajnik Kluba koroških Slovencev.

Stane Uršič: Bil je tajnik od ustanovitve Kluba pa do svoje, žal davno prerane smrti. Oče, katerega se spominjam z vso pieteto, je umrl leta 1951, star komaj 56 let. Med vojno je bil od Nemcev zaradi svoje trdne ljubezni do slovenskega naroda zaprt in tudi mene so za nekaj časa zaprli nemški okupatorji.

Po očetovi smrti je prevzel tajniške naloge dr. Staudacher. Mene so izvolili za tajnika leta 1972, potem ko je stara generacija Korošcev izumrla.

Naš tednik: Drugo leto bo Klub praznoval svojo 60-letnico. Če bi napravil kratko bilanco, kako bi jo označil?

Stane Uršič: Brez dvoma lahko rečem, da se je Klub koroških Slovencev uveljavil v Sloveniji kot priznan faktor. Najvišje politične ustanove Slovenije nas pritegnejo k sodelovanju, v Klubu pa združujemo tudi domala vse domače strokovnjake, ki se ukvarjajo s Koroško. Nadalje skušamo, če in kjer se le da, pomagati na materialnem področju — tako npr. pri organizaciji političnih seminarjev na morju za vaša kulturna društva. Še prav posebno pa veljata naša skrb in

Razglas

KMEČKO GOSPODARSKA ZADRUGA

Dobri vas

Iščemo skladiščnika s šofer-skim izpitom C za novo otvoreno kmečko gospodarsko zadružno Dobri vas. Nastavitev možna takoj.

Prijave pri KGZ Dobri vas, tel.: 0 42 36 / 25 57 ali pri Francu Hascheju tel.: 0 42 36/27 70

V zvezi z letovanjem otrok na morju išče koordinacijski odbor vzgojitelje. Interesenti naj se javijo pisмено na enega zgoraj omenjenih naslovov do 19. junija 1987. Pogoji za sprejem: dopolnje-no 18. leto, izkušnje v vodenju skupin (prednost imajo učitelji, -ce ali študentje pedagoške smeri.)

Novoustanovljena Import-eksport družba v Celovcu išče

tajnico z znanjem slovenščine in nemščine, po možnosti tudi angleščine. Prednost imajo interesente s prakso v tajniških poslih. Prijave pošljite na upravo Našega tednika pod šifro „import-eksport“, 9020 Viktringer Ring 26.

„Postali smo v Sloveniji priznan in važen faktor“

S tajnikom Kluba koroških Slovencev, Stanetom Uršičem, se je pogovarjal Janko Kulmesch. Slike: Jože Perč.

Ijubezen rednim in odkritim stikom z vašimi društvi in organizacijami, z ljudmi našega naroda na Koroškem. Enako velja to za sodelovanje z osrednjima političnima in kulturnima organizacijama.

Naš tednik: S katerimi društvi na podeželju še posebno dobro sodelujete?

Stane Uršič: Zelo dobro funkcionira sodelovanje s SPD „Jepa-Baško jezero“; to pa morda tudi zato, ker se pač počutim kot rojenega in prepričanega rojaka iz Bač. To seveda ne pomeni, da sodelujemo samo z Ločani; imamo številne stike mdr. z Ziljani oz. s SPD „Zilja“, večkrat smo že obiskali ziljsko štehanje ter rojstno hišo Smolletovega „predhodnika“, državnega poslanca Grafenauerja. Nadalje nečem pozabiti izredno uspelega srečanja z Radišami pred 3 leti ter dobrega sodelovanja z Globašani, s Selani in kapelško „Zarjo“. Posebno nam je pri srcu tudi bodočnost Glasbene šole. Prihodnje nedeljo pa bomo vrnili obisk našim Drabosnjakovim potomcem s Kostanj.

Naš tednik: Koliko članov ima sploh Klub koroških Slovencev?

Stane Uršič: Nad 300; mariborski Klub, ki se je leta 1979 iz organizacijsko-tehničnih razlogov osamosvojil, pa šteje nekaj manj članov. Član lahko postane vsak, ki je zaradi slovenske narodne skupnosti na Koroškem „trpel, ali ki kaže zanimanje zanjo“ (tako štatut). Mladina sama se na žalost premalo zanima za delo Kluba, medtem ko se pri srednji in starejši generaciji zanimanje širi.

Naš tednik: Kaj bi označil kot svoj osebno najbolj srečen trenutek, ki si ga doživel pri svojem požrtvovalnem delu v Klubu koroških Slovencev?

Stane Uršič: Prvič, letošnjo podelitev Tischlarjeve nagrade predsedniku Kluba, prof. Bogu Grafenauerju, ki je pomenila tudi priznanje za ves Klub koroških Slovencev. Drugič, zelo sem bil ganjen, ko mi je za mojo 60-letnico vsa farna dvorana v Selah zapela „Nmv čez lazaro“. Ne sramujem se priznati, da sem se od samega veselja jokal.

Naš tednik: In Tvoj najbolj žalosten trenutek?

Stane Uršič: Žalosten sem večkrat — ko pridem v domačo vas in moram ugotoviti, da je skoraj vsa vas ponemčena. Tembolj sem ponosen na loške društvenike in na občinskega odbornika EL Bekštanj, Foltilja Kargla, ki je moj mali bratranec.

Naš tednik: Pristrčna hvala za pogovor — in za vse idealizma in ljubezni polno delo, ki smo ga koroški Slovenci deležni od Kluba koroških Slovencev.

Klub koroških Slovencev je bil ustanovljen 14. oktobra 1928 v Celju, na prvem zboru slovenskih koroških emigrantov. Takrat si je določil predvsem dve nalogi: podpiranje kulturnih težnj Slovencev na Koroškem ter širiti zanimanje za koroške Slovence v Jugoslaviji. Med ustanovitelji najdemo imena kot so dr. Anton Brandtner, dr. France Kotnik, dr. Julij Felaher, Anton Müller, dr. Zvonko Janežič, France Uršič, Ivan Hochmüller in dr. Anton Urbanc. Klub je imel svoj osrednji odbor (predsednik je bil praktično ves čas do svoje smrti leta 1969 dr. Julij Felaher) ter pododbore v Mariboru, Celju, Dravogradu, Trbovljah, na Jesenicah, v Zagrebu ter Beogradu. Klub je organiziral turneje koroških slovenskih pevskih zborov po Sloveniji in Jugoslaviji, izvajal številna predavanja, kulturne prireditve, organiziral obdaritve otrok ter zbiral denarna sredstva v pomoč slovenskim kulturnim društvom na Koroškem, koroškim rojakom, pa tudi lastnim članom v stiski. Po osvoboditvi je Klub obnovil svoje delo januarja 1946. Klub so vodili (predsedniki po vrsti): Lovro Kuhar — Prežihov Voranc, dr. Julij Felaher, dr. Janko Kotnik, Janko Černut in Lojze Ude. Dr. Bogo Grafenauer, dolgoletni odbornik Kluba, je prevzel vodstvo leta 1977.

Mariborski pododbor se je medtem osamosvojil, namreč l. 1979.

Klub koroških Slovencev, ki bo prihodnje leto praznoval 60-letnico, je tesno povezan z imenom Uršič. Franc Uršič je bil prvi tajnik, njegov sin Stane pa vodi tajniške posle Kluba od leta 1972 dalje. Naj na tem mestu povemo: vsi od Kluba so polni idealizma in pristne ljubezni do Koroške in njenih slovenskih deželanov. V tem smislu pojmujejo tudi naš pogovor s Stanetom Uršičem.

Tamburaši na Zg. Avstrijskem

Že na lanskoletnem kongresu v Frankfurtu smo navezali stike z zastopniki CSI (Christliche Solidarität International) fare Wernstein v Zgornji Avstriji. Pozimi smo prešli povabilo za nastope v Wernsteinu in sicer za binkošne praznike. Tako smo se preteklo soboto napotili preko Beljaka do Salzburga, kjer smo na letališču nabasali še eno članico našega ansambla. Polnoštevilčni smo se napotili po avtocesti do Linza in nato v Mauthausen, kjer smo si ogledali zloglasno koncentracijsko taborišče, predvajali so nam tudi dokumentacijski film o grozotah nacistične strahovlade. Precej otožni smo se nato podali preko Welsa in Schärdinga v kraj Wernstein — blizu Passaua — tik ob reki Inn na avstrijski strani. Tam smo bili deležni zelo prijaznega sprejema in pri večerni maši nas je tamkajšnji župnik Josef Siegl (ki je tedne pred našim obiskom zahteval informacijski material, da se je seznanil z našo problematiko) predstavil vernikom z besedami "... mit besonderer Freude begrüßen wir in unserer Mitte die international bekannte Gruppe aus Latschach-Loche in Kärnten." V isti meri, kot so tamkajšnji farani strmel nad zvoki tamburic, ki so s podporo sijajne akustike v farni cerkvi svetega Jurija ubrano predvajale naše Marijine in cerkvene pesmi — pa smo tudi mi uživali

sodobno oblikovano mašo in pristrčno pridigo župnika, ki je znal tako čudovito povezati binkoštni prihod Sv. Duha in znanje več jezikov z našo problematiko na Koroškem.

Opozoril je farane, da se morajo kot kristjani vedno spet vprašati, ali stojijo na strani slabših, v tem primeru manjšin, ali pa stojijo — kot pa politiki — na strani močnejših in množic.

Na binkoštno nedeljo smo spet oblikovali mašo v farni cerkvi (fara šteje 1500 duš) v Wernsteinu, v slovenskem jeziku smo peli Gospod usmili se in oče naš. Nato pa je farni svet imel pripravljeno družabno srečanje s farani, ki je potekalo v zares pristrčnem vzdušju. V pogovoru smo izvedeli, da je bil pred nami že drug glasnik našega naroda v tem severnem predelu Avstrije in sicer naš SAK, saj so nekateri vedeli, da je njihov LASK podlegel proti slovenskim nogometašem. Z začudenjem so si ogledovali mojo dvojezično vstopnico prav od te tekme. S toplimi besedami se je ob koncu srečanja od nas poslovil župan Walter Labmayer, ki je naznanil, da bo pisal našemu županu, kako prepričljivo smo v tem severnem kotu Avstrije zastopali bektanjsko občino. Za slovo je vsak tamburaš prejel peroris svetovno znane slikarja Alfreda Kubina, ki je bil doma prav v tej fari.

Binkoštni koncert v Šmihelu

Kljub številnim prireditvam, ki so bile za Binkošti na raznih krajih, se je zbralo kar lepo število prijateljev petja na koncertu, katerega je priredilo KPD na binkoštno nedeljo v Šmihelu. Koncert sta oblikovala Obirski ženski oktet in vokalni kvintet iz Št. Lipša. Oba zbora sta nastopila po dvakrat, navdušenim poslušalcem pa je vsak zbor moral na koncu še kako pesem dodati. Nežni glasovi Obirčank so se le-

po ujemali s prešernim petjem šentlipških fantov. Njihov vodja Pavle Stern pa je vmes povedal še kako smešno. Za zaključek sta oba zbora skupno zapela koroško narodno Rož, Podjuna, Zila.

Podpredsednica KPD Šmihel in KKZ Micka Opetnik je uvodoma pozdravila in predstavila nastopajoča zbora, poslušalcem pa zaželela prijeten večer.

Praznik prijateljev športa Rikarja vas

Da se slovenska in druga mladina v Podjuni dobro razumejo, dokazuje tudi vsakoletni nogometni turnir, ki ga prirejajo prijatelji športa iz Rikarje vasi. Na tem turnirju je letos sodelovalo nad deset priložnostnih nogometnih moštev. Na povabilo teh prijateljev že več let sodelujejo pri tem turnirju tudi naši mladinci. Lani so bili drugi, letos pa prvič prvi. Naše moštvo, katerega člani prihajajo večinoma iz Št. Primoža in Rikarje vasi, so nastopili pod imenom ZSM St. Kanzian-Škocijan, akoravno ni bilo nikogar iz Škocijana v moštvo.

Največ mladincev je bilo iz Rikarje vasi, nato iz Št. Primoža,

okrepitev pa je prišla iz Globasnice, kjer začasno igra tudi najboljši igralec moštva, Adolf Blažej.

Zmaga se je glasno in z mnogo zalivanja praznovala v šotoru, kjer so igrali godci iz doline Krke.

Kritično pri tem je mogoče samo to, da je napovedovalec predstavljaj naš mladince s „cetesem St. Kanzian“ in pri tem nobeden ni mogel kaj početi in so ljudje spraševali, kaj je sploh to. Mislimo, da bi bilo drugič bolje, če bi nastopili pod imenom NK Danica ali podobno, ker bi s tem gotovo več prispevali k temu, da bi domačini in letoviščarji bolj sprejemali našo kulturo in s tem tudi nogo met kot vrsto športne kulture.

GET-ES-EM

Srebrna plaketa za mešani mladinski zbor Slovenske gimnazije

Na letošnjem mladinskem festivalu v Celju je mešani mladinski pevski zbor Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu dobil podeljeno srebrno plaketo. Mešani mladinski zbor pod vodstvom prof. Joška Kovačiča je dosegel 85 točk. K temu lepemu uspehu zboru in zborovodji iskreno čestitamo in tudi v bodoče želimo obilo uspehov.

Pred kratkim je izšla tudi kasete, na kateri so zbrani pevski nastopi zborov Slovenske gimnazije zadnjih pet let. Kaseto lahko kupite v obeh Slovenskih knjigarnah ali pa na Slovenski gimnaziji.

Pred kratkim je izšla tudi kasete, na kateri so zbrani pevski nastopi zborov Slovenske gimnazije zadnjih pet let. Kaseto lahko kupite v obeh Slovenskih knjigarnah ali pa na Slovenski gimnaziji.

„Modre ptice“ so prepevale na Koroškem

„Z današnjim koncertom vam želimo darovati najlepše in najdragocenejše, kar imamo, svojo zlato mladost, v pesmi in v glasbi! Sprejmite ga, skromen je, iz vdanega in preprostega srca!“

Tako nas je v četrtek zvečer pozdravil mladinski zbor „Modre ptice“ osnovne šole Tone Tomšič iz Ljubljane v Modestovem domu. Sedemdesetčlanski zbor je navdušil številne poslušalce, ki so prišli v pričakovanju, da bi slišali lepo slovensko pesem. Celoten večer je bil za vse izredno bogat. V prvem delu so nam „Modre ptice“ v prijetnem vzdušju posredovale zahteven program dobro izbranih pesmi. Program je segal od klasike do domače koroške pesmi. Pri tem je treba pohvaliti zborovodkinjo, gospo Bronko Sax, ki z vsem srcem in dušo dela za otroško in mladinsko petje. V nastopajočih pa je bilo čutili idealizem in veselje do glasbe in videlo se je, da jim petje veliko pomeni. To kulturo želijo s svojimi nastopi posredovati tudi Slovencem zunaj meja Slovenije; v Modestovem domu so poželi veliko navdušenje, ki je prišlo do izraza v dolgem aplavzu.

V drugem delu programa

nas je navdušil priznani recitator in interpret slovenskih literarnih del Mariljan Benedičič. Ob medgrah s kitaro profesorja Andreja Varla je na čudovit način posredoval slovensko besedo tako, da je segla v dušo. S svojo umetniško sposobnostjo nam je dal občutiti bodisi v prozi bodisi v poeziji lepoto naše besede. Pesem, recitacije in glasba so napravile večer bogat in lep.

Tudi z obiskom smo lahko zadovoljni, saj se je prireditve le udeležilo več šolarjev kakor jih srečamo pri drugih podobnih nastopih. Seveda bi bilo razveseljivo, če bi se drugič še več mladine udeležilo kulturnega programa.

Hanzl Rosenzopf

● Obirsko

Slovensko prosvetno društvo „Valentin Polanšek“ vabi na **KOLESARSKI IZLET**, ki bo v četrtek, 18. junija 1987. Zbirališče s kolesi ob 14. uri pred Kovačevo gostilno na Obirskem. Proga: Obirsko—Železna Kapla—Korte Po kolesarskem izletu bo pri Markunu v Kortah piknik

Čestitamo

Iskreno čestitamo gospe Martini Kaiser iz Št. Kandolfa pri Kotmari vasi za 60-letnico. Želimo ji zdravja in zadovoljstva in ji ključemo še na mnoga leta.

V Podjuni sta obhajala srebrno poroko Matijas in Marija Hribernik. Iskreno čestitamo!

V Dvorcu pri Maloščah sta si obljubila večno zvestobo Rezika Ožgan in Werner Oraže. Mladima zakoncema na skupni življenjski poti želimo vse najboljše.

V Železni Kapli je prazno-

vala svoj 84. življenjski jubilej Marija Bučovnik. Iskreno čestitamo in želimo vse najboljše.

V Celovcu je praznovala svoj 81. rojstni dan Alojzija Rojšek. Jubilatki iskreno čestitamo in ji želimo obilo zdravja in božjega blagoslova.

Svoj 79. rojstni dan je v Železni Kapli praznovala Johanna Mihelič. Iskreno čestitamo in ključemo še na mnoga zdrava leta.

Na Blatu pri Galiciji praznuje Jože Hribernik svoj 60. rojstni dan. K njegovemu prazniku iskreno čestitamo.

Dolgih osem let smo čakali v Mohorjevi tiskarni kakega posebno vselega dogodka. Ob novem letu pa se je le na tihem zvedelo, da Ani iz knjigovodnice resno misli na Hanzija. Tako so kolegice začele zbirati grošje, na pomoč pa so priskočili še kolegi, da je bila merica polna. Zadnji četrtek pa smo zamenjali pri Korenu v Št. Jakobu grošje za nevestine čevlje. Vsi sodelavci želimo Aniji, da se bo nas in čevljevcev spomnila tudi še, ko bodo njeni črni lasje postali srebrni.

Lovski pevski zbor je zaključil svojo pevsko sezono

Že tradicionalna je postala sv. maša na Vnebohod pri Replnu v Podpeci, katero sooblikuje Lovski pevski zbor Železna Kapla. Letos pa so jo še olepšali južnokoroški rogisti. V lepem vremenu se je zbralo veliko število domačinov in tudi gostov, da se skupno z lovci zahvalijo Bogu za preteklo leto. Župnik Poldej Zunder je bral mašo. Po maši pa so lovci še sedli skupaj in v prijetni družbi prepevali in pripovedovali lovske doživljaje. Za pevske vaje pa poleti ni časa, ker je pač lovska sezona in tedaj lovci po večerih sedijo na prežah in čakajo na svojo lovske nečo.

V sredo, 3. junija, je bil lovski zbor povabljen na večerjo k

Lotiji Sadovnik na Klopinski jezero. Tam pa so imeli tudi svoj občni zbor. Izvolili so sledeči odbor: predsednik: Erni ŽUPANC; podpredsednik: Franci SMRTNIK; tajnik: Franci Jožef SMRTNIK; namestnik: Feliks HADERLAP; blagajnik: Izidor STERN; namestnik: Flori SMRTNIK; preglednika: Lovrenc NOVAK in Foltj MIKLAU.

Predsednik Erni Županc se je v imenu lovskega zbora zahvalil Lotiji za gostoljubnost in ji izročil šopek rož. Pevci pa so ji zapeli lovsko „Tam v gozdu, kjer se plaha srna pase...“

13. junija pa se bo lovski pevski zbor še udeležil srečanja lovskih zborov in rogistov v Celju, potem pa je odmor in čas za lov. cjo

Oddelki Glasbene šole priredili v Borovljah zelo odmeven koncert

Šolsko leto se bliža svojemu koncu, kar je seveda prijetna priložnost tudi za Glasbeno šolo in njene področne oddelke, da pokažejo bero skoraj pretekega šolskega leta.

Tak zaključni koncert je bil v soboto, 6. junija, v Borovljah. Nastopili in sodelovali so učenci oddelkov iz Borovelj, Sel, Št. Janža, Sveč in z Radiš.

Mala dvorana borovelske mestne hiše je bila polna, prišli so

sebež izpostavljali tega ali onega učenca, kajti vsi so nastopili in sodelovali z zvrhano mero samozavesti, ponosa in veselja. Vendar pa bi le rad omenil najmlajše iz Sel — bili so prisrčen zaključek tega zares kvalitetnega koncerta.

Kakor že na prejšnjih koncertih Glasbene šole, je tudi tokrat vse potekalo „kot po žurci“. Učenci in učitelji so izžarevali optimizem, veselje in čutiti je bilo, da so res velika družina.

A to je le ena plat resnice. Druga plat je drugačna: temna, za-

Zaključni koncert za učence iz Borovelj, Sel, Št. Janža, Sveč in z Radiš.

starši, znanci in prijatelji nastopajočih učencev.

Koncert sta priredila SPD „Borovlje“ in Glasbena šola. Predsednik krajevnega društva Melhijor Verdel je poudaril velik pomen Glasbene šole za glasbeno izobrazbo mladine, ravnatelj prof. Lovro Sodja pa je dejal, da je šola v desetih letih svojega obstoja dosegla tako raven, ki učence usposablja za nastopanje in sodelovanje na raznih tekmovanjih in natečajih. Ta raven pa je tudi zasluga učiteljskega kadra, v katerem je vse več domačih pedagogov. Ta in še vrsta drugih dejavnikov pa potrjuje, da je Glasbena šola na pravi poti.

Učenci so nastopili posamič, v dvoje ali skupinsko, pač ustrezajoč stopnji izobrazbe, skladbi ali glasbilu. Zaigrali so na klavirju, harmoniki, flauti in kljunasti flauti ter kitari.

Ni namen tega članka, da bi po-

lostna! Glasbeni šoli namreč grozi ukinjenje, konec. Ne zaradi tega, ker bi bili učitelji in učenci nesposobni, ampak zato, ker ni denarja, ker primanjkuje potrebnih denarnih sredstev, ki bi zagotovila nadaljnji obstoj in delovanje šole. Šole, ki ima danes nad 300 učencev, a od dežele ne dobi niti počenega groša podpore. Ista dežela pa z več kot 70 milijoni šilingi (70.000.000 šilingov!!!) subvencionira pouk za 4000 otrok, ki obiskujejo Musiks Schulwerk (nemško ustreznico Glasbeni šoli). Vsak šiling, namenjen izobrazbi mladine, je dobro naložen.

A vendar: to obravnavanje Glasbene šole je izraz brezprimerne brezbričnosti in nekulturnega odnosa dežele in tudi zvezne vlade do najosnovnejših pravic vsakega državljanca — namreč pravice do izobrazbe in do izobraževalnih ter kulturnih ustanov narodnih skupnosti v Avstriji. -wafra-

Binkoštni ples v Žvabeku

Katoliško prosvetno društvo „Drava“ v Žvabeku je na binkoštno nedeljo vabila na tradicionalni binkoštni ples v gostilno Hafner v Gornji vasi. Za zabavo je igral znani ansambel „Slovenija“, višek večera pa je bil polnočni vložek, ko je po dolgem zopet nastopil priljubljeni domači ansambel „Ener-

gija“. „Energija“ je predstavila nekaj novih popevk, domača dekleta pa so naštudirala baletni vložek, ki so ga plesala ob glasbi in petju ansambla. KPD „Drava“ je pripravila tudi bogat srečolov, obiskovalci pa so se bavali do zgodnjih jutranjih ur.

Z Našim tednikom NA DOPUST

I. IZMENA

od 21. do 28. avgusta 1987
v OHRID

Prevoz iz Celovca/Cartrans do letališča Brnik in nazaj, polet Ljubljana—Ohrid—Ljubljana, transfer iz Ohrida do hotela GORICA in povratek. Polpenzion v 2-posteljnih apartmanih.

SAMO

4010,-

II. IZMENA

od 26. septembra do 3. oktobra '87
v PRIMOŠTEN

Prevoz iz Celovca/Cartrans do letališča Brnik in nazaj, polet Ljubljana—Split—Ljubljana, transfer iz Splita do hotelskega naselja ZORA/SLAVA in povratek.

Polni penzion v 2-posteljnih apartmanih.

3670,-

Prijave sprejema
turistična agencija **CARTRANS** + NAŠ
Pavličeva 7, 9020 Celovec, tel. 0 42 22 / 51 26 80 **TEDNIK**
Za podrobnejše informacije Vam je na razpolago tudi uprava
Našega tednika, tel.: 0 42 22 / 51 25 28 - 21

Ne verjamemo

obljubam, zato smo

za samopomoč

Akcijo s kolesi so organizirali KSSŠD, KSSG, KDZ in ZSM. Nekaj dni poprej je bilo slišati kritične glasove, da so si pač spet študentje omislili nekaj, s čimer hočejo razburiti javnost. Binkoštni ponedeljek pa je dokaz, da dvojezični krajevni napisi niso samo skrb študentov, temveč vseh, ki jim je do miroljubnega sožitja obeh narodov na Koroškem. S kolesi so prišli dijaki, delavci in kmetje, da bi javno izrazili svojo zahtevo po vidni dvojezičnosti. Nikogar ni bilo strah, da bi počel nekaj protizakonitega, saj je bila akcija javljena po predpisih in so jo spremljali javni varnostni organi (bili so zelo prijazni). Za uspešen potek akcije pa velja zahvala vsem krajevnim društvom in slovenskim zadrugam, ki so akcijo po potrebi podprli.

Binkoštna akcija pa ni imela samo političnega značaja, za vse navzoče je postala pravi ljudski praznik — praznik za dvojezično Koroško. Od Suhe preko Stare vasi do Železne Kaple je bilo prijetno, kot malo kdaj tako. Pogled na dvojezične krajevne napise je poginjal navzočim kri po žilah — niso samo z navdušenjem ko-

lesarili, vsak dodaten slovenski napis je pomenil posebno doživetje.

Prva skupina se je zbrala na Suhi. Bilo je okoli dvajset ljudi, ki so bili pričr prvemu koraku samopomoči slovenske mladine. Že na Suhi so poskrbeli nekateri člani Suškega okteta za veselo razpoloženje, saj so ob dvojezičnem napisu zapeli slovenske pesmi. Pravtako je bilo v Žvabeku, kjer ni nobene table, zato je kaj kmalu zablestela tabla v obeh jezikih na lesenem kolu. Okrašeni s slovenskim imenom so bili seveda tudi smerokazi na progih. V vseh vaseh na progih so se pridruževali kolesarji in število je naraščalo. V Pliberku je nastal že pravi dren, saj je pri-

Na prvi strani NT smo poročali o akciji slovenskih mladincev, ki so na binkoštni ponedeljek kolesarili na treh progah Podjune in so obstoječe nemške topografske napise olepšali s slovenskimi. Pri tem državi ni nastala nobena škoda — table so bile iz papirja in pripete z žico — nasprotno, mladina je opozorila javnost, da ni več pripravljena poslušati stalnih obljub. Zato je

njeno geslo **samopomoč**. Akcija je potekala povsem mirno, brez kakršnihkoli pripetljajev, tudi brez provokacij. Akcije pod geslom „Dvojezičnost naj se vidi“ se je udeležilo okoli stopetdeset ljudi. Prišli niso samo iz Podjune, temveč tudi iz Roža, da bi skupno podkrepili zahteve po dvojezičnosti v deželi.

tabli bilo poskrbljeno za jedajo in pijačo, da so se kolesarji nekoliko okrepčali. Kolesarje pa so pričakali že mestni svetnik in predsednik KSOO Fric Kumer in drugi, ki jim leta ne dopuščajo več vožnje s kolesom, a so akcijo moralno podprli.

Skorajda vaški praznik je bil v Šmihelu, ko so kolesarji prispeli v vas. Ob tabli z dvojezičnim napisom, ki jo ima Šmihel, je igrala godba na pihala, šmihelska dekleta pa so ovenčala tablo. Venec iz zelenja in rož je dobila tudi tabla v Štebnu. Ko so kolesarji prišli do Čepič, so se pridružili še Globašani in skupina se je podvojila. Tako se je število večalo do Dobrle vasi, kjer so

se priključili zadnji kolesarji, tudi iz Velikoveca. Kjer so mladinci pritrdili slovenski napis, tam je zadonela slovenska pesem. V Dobrli vasi pa je bilo že zelo prijetno vzdušje. Z dobro voljo so vsi bili kos klancu v Mokrije in Fidovemu klancu Gluhi les, olajšanje je bilo v Št. Primožu. Že prej so v Št. Primož prispeli mladinci, ki so se pripeljali iz Železne Kaple. Njim se je pridružila v Žitari vasi še skupina iz Št. Lipša. Pravtako prijetno je bilo tudi v tej skupini. Skupina iz Stare

vasi je dodala napise v Stari vasi, Banji vasi, Ženeku in Žitari vasi, pred gostilno Rutar pa so počakali na Kapelčane. Ti so imeli pred tem še nekoliko neljubo doživetje v Miklavčevem, kjer so hoteli olepšati napis, kot že pri vasicah poprej. A pred tablo je stopil sam župan Posod in v slovenskem jeziku pozval kolesarje, naj ne vznemirjajo ljudi. Zato si naj pripno slovenski napis na avto in tako grejo skozi vas. Toda, kar velja v eni vasi, naj velja tudi v drugi. Mladina

je zabila drog in nanj obesila napis — samopomoč v samopomoči.

Za žejna grla in prazne želodce je bilo poskrbljeno v Št. Primožu v Kulturnem domu Danica. Ko so se vsi od napore vožnje opomogli, pa sta za dobro razpoloženje zaigrala ansambel Zmeda iz Št. Primoža in ansambel Yetti iz Štebna. Predsednik KSSŠD, Stanko Gregorič, je prebral še pismo zveznemu kanclerju dr. Vranitzkemu, vsi navzoči pa so si ob zaključku dneva bili edini, da mora postati ta akcija tradicionalna. Če nam država noče postaviti dvojezičnih napisov, si jih bomo postavili pač sami. Isto velja še za nekatere neizpolnjene točke člena 7 ADP. Vsi, ki so sodelovali, so trdno odločeni, da je treba samoiniciativno postopati, kajti obljub slovenska mladina noče več poslušati. Pa tudi najtamljajši in starejši so že sili obljub, praznih kakor slama.

Miha Pasterk

Vzorni soprog v Svečah

Zadnjo soboto, 6. junija 1987, so igralci Slovenskega prosvetnega društva „Kočna“ v Svečah vabili prijatelje igre k uprizoritvi igre Jeana Variotta „Vzorni soprog“ v bistriško kinodvorano. Najprej je treba pohvaliti režiserja Francija Končana, kateremu je uspelo ob asistenci domačinke Malke Feinigove naštudirati z igralci odlično igro, katera je bila podana v najlepši slovenščini, kar dandanes pri naših družtvih žal ni samoumevno.

Odlični pa niso bili le domači igralci, katerim je uspelo, da so se vživeli v svoje vloge,

izvrstna je bila tudi publika, ki je poskrbela z obilnim smehom in seveda tudi aplavzom za najboljše vzdušje v dvorani. Kinodvorano na Bistrici v Rožu pa niso napolnili do zadnjega kotička le domačini iz Sveč in Bistrice, ampak prišla je tudi lepa vrsta prijateljev igre iz Bilčovsa, Št. Jakoba, Borovelj in Sel. Zanimivo pa je bilo tudi dejstvo, da si je prišlo ogledat igro tudi izredno veliko moških. Očitno so tile moški hoteli videti, kakšne lastnosti oziroma kvalitete ima vzorni soprog, ki ima kar pet žensk zapovrstjo, ki mu sicer sprva uidejo, na koncu pa se zopet vse vrnejo, ker spoznajo, da ni boljšega moškega na tem svetu. Da ima pater Ivan sicer

najboljše kvalitete kot župnik in kot kulturnik, to ni kaj novega, da pa se je pri igri v vlogi princa izkazal kot vzorni soprog, to pa je že marsikoga presenetilo. Odlično podala pa sta svoje vloge tudi svetnik princa gospod Mevža (M. Hafner) in sluga Viktor (F. Hafner), ki sta vzornemu soprogu kratila čas z igranjem krogolovk. P. Janko kot komornik pa je bil kakor zatočišče princem žen, katerih se je z vso silo komaj komaj ubranil.

V vlogi princem žen pa smo videli Marjo Feinig, Heidi-jo Branc, gospo Kersche, Hribnik in g. Hafner. Na oder pa se je postavil tudi sodnik dr. Tomi Partl, ki je kot glasnik princa oznanjal publiki življenjske razmere svojega „šefa“. Sicer z malenkostno govorno napako, a jasno in razločno je dejal Partl kar štirikrat zapovrstjo, da je princ ušla soproga, da pa nič ne de, ker se bo ta spet oženil.

Treba je izreči igralcem SPD „Kočna“ priznanje in zahvalo za igro, ki vsebinsko morda ni na najvišjem nivoju, zato pa so bili izvrstni igralci, predvsem pa njihova lepa slovenščina. Seveda velja prav tako priznanje režiserju Franciju Končanu in asistentki Malki Feinig.

sti-h

Premiera v Svečah je res odlično uspela, gledalci so bili navdušeni.

Srečanje kulturnih delavcev na Tirolskem

Chappaz iz Wallisa, ki šteje med najbolj zanimive in sposobne pesnike v Švici, v svojih delih opisuje umiranje in propadanje alpskega prostora.

Ogled nekaterih vasi kot npr. Obergurgla v višini 2000 m je potrdil vizije nekaterih pesnikov in starih balad, ki opisujejo propad in uničenje alpskega prostora. Vizije so postale stvarnost, vasi je treba ščititi pred plazovi s kilometre dolgimi železobetonskimi ograjami. V teh vaseh ne najdeš stare pristne kmečke hiše, vse pa je polno ogromnih kičastih hotelov, visokih ko nebotičniki, zgrajenih za masovni turizem.

Precej govora je bilo o starih legendah, o magiji, pripovedi o „divjih možeh in ženah“, o starih baladah in ljudskih pesmih, ki počasi izumirajo in se pozabljajo. Predvsem pa je bil tudi govor o novih pesmih in besedilih, ki obravnavajo življenjske probleme v Alpah, kot je to zaščita narave, problem odlaganja in shranjevanja atomskih odpadkov v gorskih področjih, posledice masovnega turizma za kulturno življenje v Alpah.

Tudi Slovenci so sooblikovali festival glasbe in pesništva v Alpah, ki ga je prirejal mednarodni institut za regionalne jezike in kulture na Dunaju. Vokalni kvintet iz Št. Lipša je zapel za začetek festivala v kulturni areni „Treibhaus“ v Innsbrucku. V Griessu, mali vasi v višini 1700 m, je Vokalni kvintet zapel še večkrat. Sooblikoval je mašo in pri številnih nastopih navdušil poslušalce in udeležence iz Švice, Francije, Italije, Nemčije in Avstrije.

Številna navzočnost tiska (dve radijski postaji iz Švice, ena iz Nemčije, ORF ter številni časopisi), pomembnih avtorjev, raziskovalcev in glasbenih skupin je potrdila dober čut organizatorja dr. Hansa Haida, ki mu vedno spet uspe prodreti na področja kulture, ki še niso preiskana ali pa tabu za etabilirane kulturne organizacije.

Ušesa se zapirajo, kadar se sliši kaj novega

Od četrta, 4. junija, do sobote, 6. junija, so se v Kotljah pri Ravnah na Koroškem srečali na republiški ravni predsedniki in tajniki Zveze kulturnih organizacij. Srečanje je bilo razdeljeno na dva dela. Prvi je obsegal predavanja in pogovore o aktualnih temah, drugi pa je bil namenjen spoznavanju okolja in družabnosti. Posebna točka srečanja pa je bila namenjena boljšemu spoznavanju ljubiteljske kulture koroških Slovencev. Srečanja sta se udeležila tudi zastopnika naših osrednjih kulturnih organizacij, Franci Tomažič in dr. Janko Malle.

Prvi večer je bil namenjen koroški regiji na obeh straneh meje. Dr. Janko Malle je v kratkem referatu orisal kulturnopolitični položaj koroških Slovencev. Na ogled je bilo tudi nekaj videofilmov in razstava o kulturnem delu na Koroškem.

Uvodno razmišljanje na temo „Alternativna kultura — kaj je to?“ je pripravil sociolog in kritik za novejšo glasbo, Marijan Ogrinc iz Ljubljane. Alternativno kulturo vidi predvsem v tem, da imaš drugo možnost kulturnega izražanja, pravico do drugačnosti. Alterna-

tivna kultura je predvsem iskanje identitete, iskanje samega sebe, odpira pa tudi nove možnosti produktivnosti, ki ni zaprta vase, marveč nasprotno odpira nova področja, ki jih tradicionalne kulturne oblike niso sposobne razviti. Tradicionalno kulturno delo vidi predvsem v tem, da konzervira in podpira kulturo, ki izumira. Primerjal je nekatere oblike tradicionalne kulture z muzejem kulturnih fosilov, ki jih je treba uvrstiti v etnologijo. Ob koncu razmišljanja je apeliral na Zvezo kulturnih organizacij, da naj se odpira novim kulturnim tokovom in naj ne zapira

ušesa, kadar se slišati kaj novega, kakor pravi mislec T. Adorno.

Dora Gobec, diplomirana psihologinja in pedagoginja na pedagoškem inštitutu v Ljubljani, je v referatu poudarila pomembnost kulturnega dela s predšolskimi otroki. Že v najzgodnejšem obdobju otrokovega razvoja je treba spodbujati njegovo domišljijo, spontano izražanje in ustvarjanje, da lažje sprejema kulturne dobrine. Otrok naj aktivno spozna in izkusi bistvo umetnosti.

Po predavanjih je sledil ogled Prežihovine, nato pa ogled kulturnih zanimivosti na Koroškem in družabno srečanje v Vogrčah, ki ga je pripravilo Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Pliberku.

Srečanje je bilo uspešno in zanimivo, Zvezi kulturnih organizacij je treba čestitati za izbor zanimivih in perečih tem; predsedniku Zveze kulturnih organizacij Marjani Gabrijelčiču, ki je aprila prevzel predsedstvo, pa želimo obilo uspeha pri odgovornem delu.

Kje, domovina, si? Poskus vzleta s krili Župančičeve „Dume“

V prostorni dvorani Mladinskega doma se je gledalec nenadoma znašel med dvema svetovoma in skozi vso predstavo se je moral opredeljevati med tema svetovoma. S pokrajino Mirana Eriča je bil namreč zelo posrečen prikaz dveh nasprotujočih si svetov, sveta pred domačim pragom in sveta napredne industrijske družbe. Lastovke selivke, Bojan Grilc, Cilka Hudobnik, Režika in Romana Kanzian, Jožej in Marijan Sticker pa so vzletele in blodile s krili Župančičeve „Dume“ med svetom siromašnega ljudstva in svetom, v katerem je človek samo še lutka, človek brez lastne volje.

Kje, domovina, si? Kjer se ljudje preživljajo s potom svojega dela na grudi domači, kjer vlada pokorščina bogobječnega in ponižnega ljudstva, ki išče razvedrilo v vaških igrah, polnih sovraštva (nesrečnež mora požreti črva). Je res blažen, kdor se temu izogne in išče domovino v „modernem industrializiranem svetu“ znanosti in bogastva, ki ga je domovina drago plačala. Grenko je spoznanje človeka, ki je zapustil domovino, misleč, da bo našel lepši in pravičnejši svet, kjer vladajo drugi bogovi. Njih prerokovanje pa sta denar in bogastvo. Kruh teh bogov je prepojen s krvjo in sovraštvom in kdor se upre, je pri njih opraviil. Zaman pa je beg, beg v domači kraj,

Premiera odra mladje v petek zvečer v Mladinskem domu SŠD v Celovcu pomeni nov dosežek za odrsko ustvarjanje na Koroškem. Če so igralci odra mladje že z lansko predstavo začrtali novo pot slovenskega odra na Koroškem, je letošnja predstava še dodaten korak v novo smer. Odr mladje ni izbral dramaturškega dela, pač pa so mladi gledališčniki predstavili občinstvu Poskus vzleta s krili Župančičeve „Dume“. Iz pesmi Otona Župančiča so z gledališkimi pripomočki napravili odrsko predstavo, prežeto s trenutki, ki spodbujajo gledalca k razmišljanju o lastni usodi. Že Mitja Mejak je o Dumi zapisal: „Umetnine ohranijo svojo mladost in sleherna doba lahko v njih poišče sebi ustrezne vrednote.“

kajti domovina ne sprejema „tujcev“, ki so se ji odtujili, ker jim je bila preborna mati. Brezdomec postane ko la-

Tekst: Miha Pasterk

Slike: Miha Dolinšek

Kje, domovina, si? Vse to so igralci odra mladje izpovedali z dobro premišljenim odrskim gibom, saj je bila težnja predstave predvsem v dejanju in manj v besedi. Vendar bi lahko igralci posvetili več pozornosti odrskemu jeziku, predvsem, ker so izbrali samo del Župančičevega besedila. Jezik bi izpovedno moč besedila le še podkrepil.

Zamisel Marijana Stickra ne bi bila v tolikšni meri dodelana, če ne bi Miha Dolinšek in Hubert Pichler tako skrbno pripravila tehnične plati predstave, svoj delež pa so prispevala tudi oblačila Marjete Angerer. Gotovo pa so igralci v predstavi izpovedali to, kar je želel izpovedati Oton Župančič, ki je zapisal o Dumi: „Trezno sem hotel pogledati vse, kar je našega, mizerlijo in veličino ...“.

Miha Pasterk

Preteklo kolo je Šmihel zmagal doma s 3:0. Na sliki Berchtold, zadaj Lopinsky in Blažej, ki je letos odigral odlično sezono. Lopinsky je letos nekoliko popustil, kljub temu pa se zanj zanima Pliberk.

ASKO Šmihel — Weitensfeld 3:0 (2:0)

Šmihel: Leitgeb 3, Andrej 3 (80. A. Berchtold), Šuler 4, Lopinsky 5, K. Berchtold 4, W. Berchtold 3, Motschilnik 4, W. Krausler 4, M. Ramusch 3 (86. St. Vrhnjak), Blažej 3, D. Ramusch 5.
Šmihel, 200 gledalcev
Sodnik: Jantschgy (poprečen)
Strelci: D. Ramusch (30., 58), Motschilnik (40.)

Podliga

Podliga:

1. ATSV Wolfsberg	24	20	2	2	63:15	42
2. Wietersdorf	24	18	4	2	57:23	40
3. St. Leonhard	24	11	6	7	41:37	28
4. ATUS Borovlje	24	8	11	5	35:27	27
5. St. Andraž	24	7	9	8	30:29	23
6. ASKO Šmihel	24	9	5	10	36:44	23
7. KAC	24	8	7	9	22:34	23
8. ASV	24	5	12	7	29:34	22
9. SCA St. Vid	24	6	9	9	35:35	21
10. Frantschach	24	6	9	9	37:40	21
11. Dobria vas	24	7	6	11	32:35	20
12. Ruda	24	5	7	12	27:43	17
13. Weitensfeld	24	4	7	13	22:51	15
14. Velikovec	24	4	6	14	26:45	14

Po dolgem so zopet šmihelski gledalci videli odlično tekmo domačega moštva. Šmihelčani so bili od pričetka tekme do konca boljše moštvo in igrali celo tekmo samo na gol gostov iz Weitensfelda. Najboljši del šmihelskega moštva pa je bil tokrat napad. Mladi Dieter Ramusch, ki v zadnjih

tekma ni bil v pravi formi, je v tej tekmi zopet pokazal ves svoj talent in dal tudi dva odlična zadetka. Prav tako odlično je igral mladi Walter Motschilnik, ki je v zadnjih tekmah skoraj vedno zadel v mrežo. Po zmagi proti Weitensfeldu pa so se Šmihelčani končno rešili izpada.

ŠPORTNI TERMINI KONEC TEDNA:

SAK — Matrei
v soboto, 13. 6. 87,
ob 17.30 uri

ASKO Šmihel — Wolfsberg
v nedeljo, 14. 6. 87,
ob 18. uri

Metlova — DSG Sele
v soboto, 13. 6. 87,
ob 17.30 uri

Globasnica — Grebnj
v soboto, 14. 6. 87,
ob 17.30 uri

Reichenau — Bilčovs
v soboto, 14. 6. 87,
ob 17.30 uri

Dieter Ramusch (levo) za kate-rega se poteguje več klubov.

Nogometni termini:

Prestopni rok: 5.—15. julij Začetek prvenstva: 2./3. avgust

Rok odjave: 5.—10. julij Pokal OFB: 25./26. julij

SAK potrebuje jeseni 15 enakovrednih igralcev V Klopincu je dal 16 zadetkov — zdaj Selan Nanti Travnik k SAK?

Če bo Slovenski atletski klub hotel tudi v naslednji sezoni igrati za krono prvaka, bo moral na vsak način okrepiti moštvo z novimi močmi. V Irschnu je preteklo kolo nastopilo namreč zadnjih 12 igralcev, ki so še preostali od kadra sezone 86/87. Od prvotnega 15-članskega kadra so izpadli med prvenstvom Polanšek (iz osebnih vzrokov nehal), Gregorič in Lesjak (poškodovana).

Jeseni bo odšel še Ramšak v Pliberk. Razumljivo, da zahteva trener Jagodič novih moči, ker drugače SAK gotovo ne bo mogel igrati za prvo mesto. Na vsak način bo Jagodič skušal vgraditi v moštvo lastne mlade igralce, kot Dominika Kerta. To zahteva tudi odbor SAK. Kljub temu pa se bo SAK moral jeseni okrepiti z izkušenimi in kvalitetnimi igralci.

Nazaj v Celovec vleče Karlija Preschera, ki je že eno leto

to uspešno igral za SAK. Trener Jagodič se je že pogovarjal s Preschernom, ki bi prišel po zelo ugodnih pogojih. Zelo zanimiv bi bil za SAK tudi Selan Nanti Travnik, ki je letos v Klopincu dal 16 zadetkov. Ker se v Klopincu ni počutil ravno najboljši, hoče menjati klub. Že lani je imel SAK pogovore s 23-letnim nogometašem, ki pa se še tedaj ni „prav upal“.

„Pliberčan“ Reinhold Schatz je eno leto „stal“ in je že pri-

Kapetan Marijan Velik, Mario Pihorner in Peter Stern so s potekom prvenstva zadovoljni. V naslednji sezoni so si zastavili še višji cilj, katerega hočejo na vsak način doseči. Po tekmi proti Matreli bodo šli igralci na dopust, nato pa se že pričnejo priprave.

Novi trener Ivan Ramšak ima že konkretne načrte SVG Pliberk z novim moštvom v novo sezono

Z novim mladim trenerjem bo napočilo očitno za pliberške nogometaše novo obdobje. Klub bosta gotovo zapustila oba Golautschniga ter Celovčana Pawluch in König. Kapetan Franc Slanič pa bo iz starostnih razlogov končal nogometno pot. Iz okolice Pliberka si bodo Pliberčani poiskali tudi novo moštvo. Mdr. se zanimajo Pliberčani za Dlopsta (Globasnica), Lopinskega in Ramuscha

(oba Šmihel). Moštvo pa bo okrepil tudi dober nogometaš iz Slovenije, Ramšak bo igral seveda tudi sam. Pliberčani so govorili tudi že z Wöblom (SAK), toda tu so vsi pogovori brez smisla in brez izgledov, saj SAK na noben način ni pripravljen oddati igralca. V Pliberku pa bo v novi sezoni v prvi vrsti igral lastni naraščaj, ki je v zadnjih tekmah pokazal že mnogo.

ev tkov — zdaj K?

Bosta verjetno prišla k SAK: Karli Prescher in Nanti Travnik.

čel trenirati pri SAK. V naslednjih tednih bo po vsej verjetnosti SAK z njim sklenil pogodbo.

Trener Jagodič bi na vsak način rad videl v svojem moštvu Celovčana Hanserja (ASK). Igralci in funkcionarji pa o tem igralcu niso ravno najbolj navdušeni, ker kot človek menda pri drugih klubih ni bil vedno najbolj v redu.

SAK se zanima tudi še za Dlopsta, za katerega pa se potegujeta tudi SVG Pliberk in Klopinc. SAK pa si je ogledal tudi mladega Ramuscha v Šmihelu, katerega pa vleče menda v Wolfsberg, v Pliberk in celo k Sturmju v Gradec.

0:0 in nepotrebna hektika

Irschen — SAK 0:0

SAK: Dalanovič 4, Stern 4, A. Sadjak 5, F. Sadjak 4, Čertov 3, Ramšak 3 (55. Kert 0, 65. Wieser 0), Kreutz 3, Wöbl 4, Luschnig 5, Vellik 3, Pihorner 3;
Irschen, 200 gledalcev
Sodnik: Kohlweg (poprečen)

SAK za to tekmo ni bil ravno najbolj motiviran in se tudi ni najbolj trudil. Popolnoma nepotrebno hektiko pa je vnesel v igro libero Peter Stern, ki je vpil na soigralce, Wieserja je celo hudo užalil. Podobno se je Stern obnašal tudi že na zadnjih tekmah, trener Jagodič pa na izpade libera doslej še ni reagiral.

SAK je bil predvsem v napadu nenevaren, edinole Luschnig, ki je bil še najboljši, je nekajkrat poskrbel za zmešnjavo pri domačinih. Odlične možnosti pa je klavarno zapravil. Tako je bila igra dokaj nezanimiva, ker tudi domačinom ni uspelo dati igri potrebnih impulzov. Kert, ki je nadomestil Ramšaka, se je že po nekaj minutah težje poškodoval in v zadnji tekmi ne bo mogel igrati.

Roman Raczynski jeseni po vsej verjetnosti v Spittal!

Leta 1984 je SAK od Vetrinja kupil Romana Raczynskega. Mladi nogometaš je leto igral za SAK, ki ga je nato za dve leti posodil celovški Austriji, kjer šteje Raczynski med najboljše. Zdaj se zanima kar več klubov za talentiranega nogometaša, katerega pa bi pravzaprav rad imel naslednje leto tudi SAK.

Tajnik SAK dr. Roland Grilc je dejal, da se sicer zanima vrsta klubov za Raczynskega, kljub temu pa bo skušal obdržati Romana pri SAK, saj bo SAK naslednjo sezono igral za 1. mesto v koroški ligi. Že pred koncem sezone ima SAK nekaj ponudb, resna je prišla pretekli teden tudi s Tirolskega. Kot pa je Naš tednik zvedel, se tudi Spittal zanima za nogometaša SAK, seveda pa tudi celovška Austria. Dr. Grilc: „Po vsej verjetnosti Roman naslednje leto ne bo igral več za Austrijo, ker bodo verjetno ponudbe drugih klubov boljše.“

Kot zelo verjeten ocenjujejo pri SAK transfer k Spittalu.

Roman Raczynski šteje pri celovški Austriji med najboljše. Tudi v naslednji sezoni ga hoče imeti trener Messner v svojem moštvu, SAK pa zahteva primerno odkupno ceno. To pa bo verjetno največja težava, ker Austria nima denarja.

Tja bi ga SAK namreč lahko za eno leto posodil, in Raczynski bi bil še vedno last Slovenskega atletskega kluba.

Predsednik Spittala Günther Kaiser je v pogovoru z Našim tednikom potrdil, da se li. li-gaš zanima za Raczynskega. Kaiser: „Po koncu prvenstva se bomo takoj povezali z igralcem in s Slovenskim atletskim klubom.“

Wieser in Oraže zmagala

Primerjalna boksarska tekma Koroška — Maribor

Preteklo nedeljo so prišli boksarji iz Maribora na povratno boksarsko tekmo. Za Koroško sta boksala tudi rojaka Franci Wieser in Marijan Oraže in to z izrednim uspehom. Oba sta predčasno premagala svoja nasprotnika.

Na Žihpoljah je nastopila koroška reprezentanca proti Mariborčanom, ki so prišli z zelo močno ekipo. Ker na Koroškem primanjkuje dobrih boksarjev, se je koroška nekoliko okrepila z drugimi boksarji. Marijan Oraže je boksal v najlažji kategoriji proti Dogopoljčanu in v 3. rundi zmagal k.o.

Višek boksarskega mitinga pa je bil nedvomno boj med Wieserjem in Gradinerjem (polteška kategorija). Wieser, ki v zadnjem času ni bil ravno v najboljši formi, je boksal kakor že dolgo ne. Agresivno in z odlično tehniko je že v 2. rundi k.o. premagal Gradinerja. Wieser je dobil za to zmago tudi odlične kritike, tako od strokovnjakov boksa, kakor koroških časopisov.

2. julija bo koroška ekipa boksala v Vetrinju proti ekipi Ascone (Švica).

SAK hoče v bodoče črpati iz lastnega naraščaja, zato je posebno posepil mladinsko delo. Najmlajši — pionirji — so pod vodstvom trenerja Jovičevića dosegli letos nekaj lepih uspehov, v moštvo pa kar mnogo talentov. Na sliki: trener Jovičević, podpredsednik SAK Andrej Kumer, organizacijski vodja naraščaja, in pionirji SAK.

Breze v znamenju pisateljev narodnih skupnosti

Med 29.—31. majem je v Brezah/Fresach bilo 16 mednarodno srečanje pisateljev. Takoj na začetku srečanja je deželni glavar Wagner odprl novo knjižnico v občinski sobi. Knjižnica, uredil jo je Peter Kersche, naj hrani in naj bi hranila dela vseh pisateljev, ki so kdajkoli sodelovali na tem srečanju.

Glavna tematika letošnjega srečanja pa je bila problematika pisateljev narodnih skupnosti.

Posebno Retoroman Flurin Spescha in Lužiški Srb Beno Budar sta — vsak s svojega zornega kota — odprla vpogled na ustvarjalnost in razpetost narodnih skupnosti in sta dobesedno dominirala srečanje.

Spescha, pisatelj, ki se vse bolj nagiba k pisanju v svojem jeziku, je ob dejstvu, da skupni retoromanski jezik šele nastaja, našel prehod do svoje rodne vasi, ki je samo še tretjinsko retoromanska, a je zato kar obdarjena s simboli sodobne družbe — sintetiko, kemično in oboroževalno industrijo. Retoromanščina je jezik družine in intimnosti, nemščina pa jezik komande, šole.

Dejal je, da govori sedem jezikov: poleg retoromanskega in nemškega narečja ter pismenega jezika še tuje jezike italijanščino, francoščino in angleščino, da pa je otrok dvojno omejene dvojezičnosti. Iz tega nastaja njegova prispevba, da igra na glasbilo z dvema ustnikoma. Tako se je glasil tudi naslov njegovega referata. Beno Budar, Lužiški Srb, pa je navzočim predložil lužiškosrbski jezik kot vir in shrambo življenjskih modrosti.

Ta jezik tega čudovitega naroda hrani v sebi sledove nasilnega pokristjanjevanja in ponemčevanja

Srbov ter socialno-nacionalnih kriterijev, s katerimi so jih držali na povodcu. Reformacija je sicer priznala srbščino, a nemški vladarji so jo kaj kmalu

Peter Kersche v knjižnici, ki jo je s toliko ljubezni in pregledno uredil.

Močna delegacija lužiškosrbskih pisateljev je bila v Brezah. Z leve na desno: Krawza Jurij, Budar Beno, Benedikt Dyrlich, Jurij Koch.

Anton Fuchs ni samo referiral, ampak je suvereno vodil diskusije, desno od njega Retoroman Flurin Spescha.

zasledovali z vso brutalnostjo in jo prepovedali — podobno kakor pozneje nacisti. Doba razsvetljenstva in narod pomladov sta tudi Srbe prebudili in v nadaljnjem razvoju je med drugim Jan Radysrb Wejla zbral in izdal dve zbirki srbskih izrekov in besednih zgradb, ki sta še danes temelj jezikovnih študij in dajeta globok vpogled v duhovno delavnico lužiškosrbskega naroda.

Med referenti v Brezah so bili tudi Janusz Borysiak (Poljska), Anton Fuchs (K), Peter Boccarius (N), Anja Uršič (Slovenija) in Herbert Kuhner (A).

Franc Wakounig

